

NADBISKUP METROPOLIT ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
Pastirska poruka i božićna čestitka 2017. godine

*Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka
dođe na svijet. (Iv 1,9)*

Draga braćo i sestre!

Kako to da je Izabrani narod, naraštajima pripravljan na Mesijin dolazak, ostao daleko od njega u času njegova rođenja i silaska na zemlju? Tolika jednostavnost Božjeg darivanja i njegove blizine, a prognana u štalu! Piše nam apostol Ivan: „K svojim dođe i njegovi ga ne primiše“ (Iv 1,11). Značenje ove rečenice nije posve iscrpljeno činjenicom zatvorenih vrata pred Josipovim i Marijinim traženjem prenoćišta u Betlehemu. Ni danas se ono ne iscrpljuje tek u opomenama i pozivima na solidarnost sa siromašnima i beskućnicima. Tvrdnja „K svojim dođe i njegovi ga ne primiše“ dodiruje u nama nešto daleko dublje. Ona dotiče

onaj ključni razlog našega duhovnog siromaštva i praznine, naše zatvorenosti pred Bogom i pred drugim ljudima.

Primjećujemo kako se u ljudskim životima i društvu tako često ponavlja ono isto što se nekoć dogodilo s Herodom i njegovim podanicima: da postajemo sami sebi dostatni, usredotočeni isključivo na svoja postignuća i potrebe te, na kraju, nesposobni 'vidjeti' Boga, otkriti ga i susresti. Očarani samima sobom više ne želimo biti „njegova svojina“, njemu pripadati i živjeti onu najdublju istinu: da je čovjek biće zajedništva s Bogom. A bez Boga se u našim životima produbljuju doživljaji praznine i besmisla, osamljenosti i napuštenosti, niče gorčina u srcu, pretače se i u naše međusobne odnose te u zajednicama i čitavim društvima rastu napetosti i nagomilavaju se razlozi za podjele i sukobe.

Kad se zatvorimo Bogu, kao da ne primjećujemo da su nam se srca istodobno prepustila drugim bogovima: individualizmu i sebičnosti, novcu i kapitalu, moći i vlasti, raznim ideologijama i materijalizmu te sekularizmu u kojemu nema mjesta za „Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka“ (Iv 1,9). Zbog toga i toliki otpor riječima Crkve koja, propovijedajući Evanđelje, ukazuje na to da bismo se trebali mijenjati, obratiti se. Odbijajući Boga, mi zatvaramo vrata svoga srca i bližnjima, osobito siromasima i slabima. A posljedice toga tako su očite: od zatvorenosti daru života i teške demografske slike naših sela i gradova, do osjećaja nesigurnosti,

nedostatka solidarnosti i dijaloga, što, nadalje, pogoduje korupciji, iskorištavanju tuđega rada i bezosjećajnosti spram onih koji su prisiljeni raditi i nedjeljom, sve do problema odlaska i iseljavanja mladih zbog besperspektivnosti, nezaposlenosti i siromaštva.

No, kakve li radosne vijesti: Božja ljubav veća je od naše zatvorenosti! Božić nam nosi istinu da se Bog utjelovio, da se nastanio među nama ljudima, da se dogodio prodor njegove ljubavi u našu zatvorenost, u naše odbijanje i povijest; da je Bog sišao s neba na zemlju, u naš život i u našu životnu stvarnost – jer, unatoč svemu, on ostaje vjieran svojoj ljubavi prema nama ljudima. „Riječ je tijelom postala i prebivala među nama“ (Iv 1,14).

Bog dolazi da nas prosvijetli i otvori za uzajamno slušanje i uvažavanje, za bračni i obiteljski, unutar društveni i međunacionalni dijalog; da nas pomiri sa sobom i međusobno kako bismo bili bliže sebi i jedni drugima; da nas otvori jedne za druge i da 'u svome tijelu od dvoga učini jedno, da razori pregradu razdvojnici', da u sebi sazda novoga čovjeka i navijesti mir svima (usp. Ef 2,14-15). Dolazi nas otvoriti za iskustvo ljubavi koja se daruje bez računice, za dobrotu i solidarnost, za bračno i obiteljsko zajedništvo i za dar života, za samoprijegornu ljubav prema svome i svakom drugom narodu te za odgovornost prema budućnosti.

Draga braćo svećenici i članovi ustanova posvećenoga života, dragi vjernici i svi žitelji na području Đakovačko-osječke nadbiskupije, za sve molim da imamo hrabrosti za ponizno otvaranje svoga srca, svojih obitelji i domova, gospodarskih, državnih i društvenih institucija novorođenom Djetetu Isusu. U zajedništvu s mons. Marinom Srakićem, našim nadbiskupom u miru, svima vam želim čestit Božić te Božjim mirom i blagoslovom ispunjenu novu 2018. godinu!

U Đakovu, o svetkovini Rođenja Gospodinova 2017. godine

✠ Đuro Hranić
nadbiskup metropolit